

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. v právní věci **žalobce: M. K.**, nar. „X“, bytem „X“, proti **žalovanému: Magistrátu města Teplice**, se sídlem v Teplicích, ul. nám. Svobody č. p. 2/2, PSČ 415 95, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2015, č.j. MgMT-SČ 059352/PŘ/1795/2015/Ši,**

takto:

- I. Žaloba **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem datovanou dnem 24. 3. 2016, která byla soudu doručena dne 6. 4. 2016 a zaevidována pod sp. zn. 78 A 10/2016, domáhal zrušení rozhodnutí (příkazu) žalovaného Magistrátu města Teplice ze dne 20. 8. 2016, č.j. MgMT-SČ 059352/PŘ/1795/2015/Ši, jímž byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu podle ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., zákona o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) v návaznosti na ust. § 125c odst. 4 písm. e) zákona o silničním provozu, byla uložena pokuta ve výši 2.500 Kč. Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 29. 1. 2015 v 08.05 hodin v Teplicích, ul. Duchcovská - Lounská jako řidič vozidla Hyundai, RZ: „X“, nedal přednost v jízdě protijedoucímu vozidlu Daewoo s řidičem J. G., RZ: „X“, a v důsledku toho došlo ke střetu vozidel.

Z žaloby tedy vyplývá, že žalobce se domáhá zrušení správního rozhodnutí žalovaného správního orgánu ve smyslu ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci

správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbyvá nic jiného, než podanou žalobu s odkazem na některé písmeno odst. 1 ust. § 46 s. ř. s. usnesením odmítnout.

Při vyhodnocování existence překážek bránících o žalobou napadeném rozhodnutí věcně rozhodnout soud předně vycházel z ust. § 5 s. ř. s., dle něhož platí, že pokud nestanoví tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a **po vyčerpání řádných opravných prostředků**, připouští-li je zvláštní zákon. Soudní ochrana ve správním soudnictví tedy nastupuje teprve poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení.

Obecně stanovený důvod nepřipustnosti návrhu v ust. § 5 s. ř. s. je rozveden v následujících ustanoveních s. ř. s., např. v ust. § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s ust. § 68 písm. a) s. ř. s.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřipustný, přičemž ust. § 68 písm. a) s. ř. s. stanovuje, že žaloba je nepřipustná tehdy, pokud žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

V daném případě přitom soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je třeba odmítnout, a to s poukazem právě na ust. 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. v návaznosti na ust. 68 písm. a) s. ř. s.

K tomuto závěru soud dospěl s ohledem na zjištění, že žalobou napadené rozhodnutí v podobě příkazu o uložení pokuty je toliko prvoinstančním rozhodnutím, když bylo vydáno správním orgánem v prvním stupni a když jej bylo možné napadnout do 15 dnů ode dne jeho doručení ještě odporem, na základě čehož by bez dalšího došlo ke zrušení tohoto příkazu, a tedy žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobcovým případem by se nadále zabýval žalovaný Magistrát města Teplic s tím, že pokud by ve věci vydal pro žalobce opět nepříznivé rozhodnutí, nepochybně by žalobce měl možnost toto rozhodnutí napadnout ještě odvoláním a případem žalobce by se tak zabýval i nadřízený správní orgán žalovaného, kterým je Krajský úřad Ústeckého kraje. Skutečnost, že žalobou napadené rozhodnutí je toliko prvoinstančním rozhodnutím, vůči němuž nebyl podán odpor, prokazatelně vyplývá z písemného vyhotovení dotyčného rozhodnutí, a to konkrétně z jeho poučení, v němž je uvedeno, že příkaz o uložení pokuty je možno napadnout odporem.

Fakt, že žalobce předmětnou žalobou brojí proti prvoinstančnímu rozhodnutí, aniž by vyčerpal řádné opravné prostředky, si soud z procesní opatrnosti ověřil ještě u samotného žalovaného Magistrátu města Teplic, který k výzvě soudu ze dne 11. 4. 2016, č. j. 78 A 10/2016 – 7, v odpovědi ze dne 13. 4. 2016, která byla soudu doručena dne 14. 4. 2016, pod č. j. MgMT-SČ 059352/PŘ/1795/2015/Ši, zapůjčil celý správní spis žalobce. Soud ze správního spisu č. 059352, přestupku č. 1795/15, zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí je skutečně rozhodnutím správního orgánu prvního stupně (příkazem), proti němuž bylo možné podat odpor. Tím, že proti žalobou napadenému rozhodnutí žalobce nepodal odpor, příkaz o uložení pokuty nabyl právní moci dne 23. 9. 2015.

Za současného skutkového a právního stavu tak soudu nezbylo nic jiného než vyslovit, že žaloba je ve smyslu ust. § 68 písm. a) s. ř. s. nepřijatelná, a proto ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve výroku usnesení ad I. odmítl, když žalobce napadá toliko prvoinstanční rozhodnutí a dosud nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem. Nutnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby ke správnímu soudu přitom opakovaně konstatoval i Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004 - 65, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 672/2005 a také na www.nssoud.cz).

Z důvodu odmítnutí žaloby současně v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. soud ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

O případném vrácení soudního poplatku soud nerozhodoval, neboť dosud nebyl žalobcem uhrazen.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 28. dubna 2016

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová